

РЕШЕНИЕ

№ 2567

гр. София, 17.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 11.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **11457** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК. Образувано е по жалба на Д. Х. Б. срещу решение № РД-21-785 от 07.11.2012г на управителя на Националната здравноосигурителна каса, с което на жалбоподателката е отказано отпускане на лекарствен продукт Н. 40 mg. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, тъй като същият е издаден при неизяснена фактическа обстановка – не е обсъдено основното заболяване, от което страна жалбоподателката – псориатричен артрит. С оглед изложеното иска отмяната на оспорената заповед като излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира присъждането на разноските по делото.

Ответникът – директора на Националната здравноосигурителна каса, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че отказът за лечение с лекарство „Х.“ е постановен поради несъответствие с изискванията на НЗОК при лечение на серопозитивен, ревматоиден, псориатичен, ювенилен артрити и анкилозиращ спондилит с антицитоклинови лекарствени продукти в извънболничната помощ, по-специално с изискването за потвърдена диагноза от клиничен преглед от дерматолог или кожна биопсия, каквато е приложената в епикриза от ВМА. Хистологичното изследване с № БК-113825 от 23.12.2011 г. е с резултат: „Хистологична картина отговаря на пустулоза палмоплантарис“. Доколкото М. кода на това заболяване е Л40.3, същото те влиза в кодовете на заболяванията по П., за които се отпуска безплатно лекарственият продукт „Х.“. Моли да не се кредитират другите епикризи, тъй като същите не са издадени след консултация с

дерматолог.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото са приложени 1 бр. епикриза от 23.03.2012г. на ВМА, Клиника по дерматовенерология и алергология. Съгласно нея жалбоподателката страда от пустулозис палмоплантарис. Съгласно 3бр. епикризи от УМБАЛ [фирма], Клиника по ревматология, съответно от 03.04.2012г., 22.06.2012г. и 10.08.2012г. жалбоподателката страда от псориатричен артрит. В експертно решение от заседание на клиниката по ревматология на УМБАЛ „Св. И. Р.” от 23.08.2012г. е препоръчано лечение с лекарството „Н.” за срок от 6 месеца като е приложена етапна епикриза и протокол за предписване на лекраства, заплащани от НЗОК. По делото са приложени и 2бр. амбулаторни листа на стр. 14 и 20 – първият с анамнеза за псориазис вулгарис, а втория – с анамнеза за болки в ставите, еритемно-свамозни лезии с множество папулопустули. Административното производство е образувано по молба вх. № 02/95-00-1281/03.09.2012 г. и вх. № 02/95-00-1282 от 05.10.2012г. по описа на Р. –Б., с която е поискано отпускането на скъпоструващия лекарствен продукт за лечение на заболяването, от което страда жалбоподателката. Съгласно описа на л. 24 по делото към молбата са представени посочените по-горе документи.

Комисията за експертизи в Р. – Б. е препратила представените с молбата медицински документи на ЦУ на НЗОК със свое писмо от 11.09.2012г. Молбата е разгледана от комисията за извършване на експертизи по чл. 78, т. 2 от Закона за здравното осигуряване в Централното управление на НЗОК, назначена със заповед № РД-18-38/18.07.2012г. На свое заседание на 29.10.2012 г., удостоверено с Протокол № 570, комисията на основание чл. 60, ал.1, т.3 от Правилника за устройството и дейността на НЗОК не е приела предписания лекарствен продукт и е взела решение да предложи да се откаже отпускането му на жалбоподателката с мотива, че в представената документация има несъответствие с изискванията за отпускане на лекарството „Н.”. Несъответствието се състои в това, че същият се отпуска при заболявания с М. код М07.1, М07.2 и М07.3, а жалбоподателката страда от заболяване с код L 40.3. Във връзка с решението на комисията и на основание чл. 64, т. 2 от Правилника за устройството и дейността на НЗОК, управителят на НЗОК е отказал на жалбоподателката отпускането на скъпия лекарствен продукт „Н.”, заплащан от здравната каса. Мотивите на заповедта възпроизвеждат посочените съображения на комисията към ЦУ на НЗОК.

По делото е изслушана, неоспорена от страните и приета СМЕ, която посочва, че жалбоподателката страда от заболяването „Псориатричен артрит”, което е с код М07.3 по М. 10 ревизия „Други псориатрични артропатии” и за лечението му е необходимо лекарството „Н.”. В сз на 11.04.2013г. вещото лице уточнява, че основното заболяване на жалбоподателката е псориатична артропатия. П. е форма на псориазис и е придружаващо заболяване. А. лист на стр.14 по делото е издаден от лекар ревматолог, а този на стр.20 – от лекар дерматолог.

При извършена служебна справка в интернет страницата на НЗОК, меню „за пациента”, „изписване на лекарства е ред за получаването им”, „заболявания по специалности”, са утвърдени от управителя на НЗОК Изисквания при лечение на серопозитивен, ревматоиден, псориатичен, ювенилен артрити и анкилозиращ спондилит с биологични антиревматични лекарствени продукти при болни над. 18

год. възрасти в извънболничната помощ. В тях липсва информация за нормативното основание, на което са приети. В приложение 1а към тях, в критериите за започване на първи курс за заболяване с код по М. М07.3 е въведено изискване за диагностициран псориазис и потвърдена диагноза от клиничен преглед от дерматолог или кожна биопсия.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – оспореното решение е получено лично от жалбоподателката на 12.11.2012г. (л. 80 по делото), а жалбата е подадена на 22.11.2012г., т.е. в преклузивния срок за оспорване и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е засегната от основанията за отмяна по чл. 146, т. 3 и 5 от АПК.

Правомощието на НЗОК да отпуска при необходимост скъпоструващи лекарствени продукти произтича от чл. 78, т. 2 от Закона за здравното осигуряване. Експертизата се извършва по предвиден в Правилника за устройството и дейността на НЗОК ред от комисия в централното управление (чл. 79 от ЗЗО). По силата на чл. 55, ал. 2 от ЗЗО елемент от съдържанието на Н. са видовете медицинска помощ и условията и реда за оказването ѝ. Съгласно чл. 52, ал.1 от Н. за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2012г. протоколи за предписване на лекарствени продукти, заплащани от НЗОК, могат да се издават от специалисти по профила на заболяването, сключили договор с НЗОК, в лечебни заведения за извънболнична помощ или специализирани комисии в лечебни заведения за болнична помощ, сключили договор с НЗОК. В случая такъв е протокола на л. 19 от делото. В ал.2 на същата разпоредба е предвидено, че с този протокол се предписват скъпоструващи лекарствени продукти, за които са налице следните условия: включени са в Приложение №1 на П.; в П. за тях е предвидено, че се извършва експертиза по чл. 78, т.2 от ЗЗО. В чл. 53, ал.1 от Н. за 2012г. е предвидено, че с протокола по чл. 52 се назначава терапия с продукти от Група IА като протоколите за тях се разглеждат и утвърждават от комисия в ЦУ на НЗОК. Съгласно чл. 64, т.2 от Правилника за устройството и дейността на НЗОК (ПУДНЗОК) управителят на касата издава индивидуални мотивирани решения за отказ за утвърждаване на Протокол за предписване на лекарства, заплащани от НЗОК/Р. - при липса на предпоставка/и за неговата основателност.

От изложеното следва, че оспореното решение е постановено от компетентен орган в рамките на правомощията му.

Съгласно Приложение 1 към П. в редакцията му към момента на постановяване на оспорения акт лекарството „Н.“ се отпуска въз основа на експертиза по чл. 78, т.2 от ЗЗО за заболявания с код по М. М05, М07.1, М07.2, М07.3, М08, М45, К50.0, К50.1. Част от приложените по делото документи удостоверяват, че жалбоподателката страда от пустулозис палмоплантарис, а друга част – от „Псориатричен артрит“. Административният орган обаче е обсъдил в мотивите на оспорения акт само първата част от документите и изобщо не е коментирал втората част, а именно - 3бр. епикризи от УМБАЛ [фирма], Клиника по ревматология, съответно от 03.04.2012г., 22.06.2012г. и 10.08.2012г. Посочените документи са били налични още при подаването на молбата за отпускането на лекарствения продукт, но не са обсъдени от административният орган. Поради това същият не е изпълнил задължението си по чл. 35 от АПК да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая. В тази връзка административният орган е разполагал с възможността по чл. 55, ал.3 от

(ПУДНЗОК) да изиска от заявителя/институция/външен експерт допълнителна информация - медицинска или за здравноосигурителни вноски, извън изискуемите документи, за всеки отделен случай, но не се е възползвал от нея. Елемент от динамичния фактически състав на производството по разглеждането на искане за отпускане на скъпоструващ лекарствен продукт е извършването на експертиза от комисията към ЦУ на НЗОК, т.е. специализираният административен орган е и субект на задължението да даде експертна оценка на състоянието на болния (чл. 79 във връзка с чл. 78, т. 2 от ЗЗО). Възприетото като несъответствие в изискванията за отпускане на лекарството „Н.” би следвало да бъде преценявано от комисията като експертен орган в контекста на наличните данни за заболяванията на жалбоподателката. Обжалваният отказ по същество не е основан на липсата на съответствие между необходимите и представените документи, а на констатации само върху част от тях, без обсъждане на останалите. Административният акт е издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила. Комисията не е обсъдила всички относими факти и обстоятелства, не е изяснила фактическата обстановка като не е изисквала или указала на страната да представи допълнителни доказателства, с които да бъде преодоляно твърдяното несъответствие. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като се е отразило на крайните правни изводи на решаващия орган. Съдът не кредитира изискванията на НЗОК, на които се позовава ответника, тъй като първо – липсва нормативно основание за издаването им, и второ – същите не са посочени в мотивите на оспорения акт. Дори и да се приеме обаче, че тези изисквания са задължителни, съдът счита, че административният орган е следвало да укаже на жалбоподателката какви допълнителни изследвания са й необходими. Още повече, че епикризата от 23.03.2012г. от ВМА е въз основа на цитологично изследване, направено на 23.12.2011г., а заявлението за отпускане на лекарствения продукт е подадено на 05.10.2012г. За посоченият период е възможно да са настъпили изменения в състоянието на жалбоподателката, които са могли да бъдат установени чрез допълнителни изследвания в рамките на административното производство по издаване на оспорения акт.

Обжалваният отказ не съответства и на целта на закона. Несъвместимо с установеното от чл. 52, ал. 1 от Конституцията на Република Б. право на гражданите на здравно осигуряване, гарантиращо им достъпна медицинска помощ, получаването на която следва да бъде своевременно и качествено според правилата на добрата медицинска практика, е възлагането на пациентите на неблагоприятните правни последици от несъответствието на медицинската документация с изискванията към нейното съдържание. Изпълнението на задължението на ЗЗОЛ да докажат необходимостта от лечение е опосредено от преценката на лекаря относно медицинското състояние на пациента, удостоверена в съответния документ, поради което от неизясняването на противоречието между отделни констатации във връзка с обективното здравословно състояние на пациента не може да се черпи основание за отказ да бъде отпуснат скъпоструващ лекарствен продукт. В този смисъл целта на производството за извършване на експертиза по чл. 78, т. 2 от ЗЗО е да се установи действителната и предпоставена от състоянието на ЗЗОЛ необходимост от лекарствения продукт и при доказаност на условията за предоставянето му да бъде проведено своевременно лечение.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваната заповед и тъй като отпускането на лекарствения продукт е в компетентността на административния орган, преписката

следва да бъде върната на управителя на НЗОК, при условията на чл. 173, ал. 2 от АПК, за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответникът следва да заплати направените от жалбоподателката разноси в процеса в размер на 250 лв. адвокатско възнаграждение по приложено пълномощно на л. 85 от делото, 10 лв. за държавна такса и 200 лв. за възнаграждение на вещо лице – общо - 460 лв.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК,
Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № РД-21-785/07.11.2012 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса да заплати на Д. Х. Б. от [населено място] сумата от 460 (четиристотин и шейсет) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: